

Znění mezinárodní smlouvy v českém jazyce /
Překlad mezinárodní smlouvy do českého jazyka

S M L O U V A
MEZI
ČESKOU REPUBLIKOU
A
RWANDSKOU REPUBLIKOU
O ZAMEZENÍ DVOJÍMU ZDANĚNÍ
V OBORU DANÍ Z PŘÍJMU
A O ZABRÁNĚNÍ DAŇOVÉMU ÚNIKU
A VYHÝBÁNÍ SE DAŇOVÉ POVINNOSTI

ČESKÁ REPUBLIKA A RWANDSKÁ REPUBLIKA,

přejíce si dále rozvíjet své hospodářské vztahy a posílit svou spolupráci v daňových záležitostech,

majíce v úmyslu uzavřít smlouvu o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu, a to aniž by byly vytvářeny příležitosti k nezdanění nebo ke sníženému zdanění skrze daňové úniky či prostřednictvím vyhýbání se daňové povinnosti (včetně prostřednictvím uspořádání, která se nazývají „treaty-shopping“ a která jsou zacílena na získání úlev stanovených v této smlouvě, a to v nepřímý prospěch rezidentů třetích států nebo jurisdikcí),

se dohodly takto:

Článek 1

OSOBY, NA KTERÉ SE SMLOUVA VZTAHUJE

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které jsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

Článek 2

DANĚ, NA KTERÉ SE SMLOUVA VZTAHUJE

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu ukládané jménem každého ze smluvních států nebo jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli.
2. Za daně z příjmu se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu nebo z částí příjmu, včetně daní ze zisků ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku, jakož i daní z celkového objemu mezd či platů vyplácených podniky.

3. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje, jsou zejména:

a) ve Rwandě:

(i) osobní daň z příjmů;

(ii) daň z příjmů společností;

b) v České republice:

(i) daň z příjmů fyzických osob;

(ii) daň z příjmů právnických osob.

4. Smlouva se bude rovněž vztahovat na jakékoliv daň stejného nebo v zásadě podobného druhu, které budou ukládány po datu podpisu Smlouvy vedle nebo místo současných daní. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí veškeré podstatné změny provedené v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3

VŠEOBECNÉ DEFINICE

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

a) výraz „Rwanda“ označuje Rwandskou republiku, a pokud je použit v zeměpisném významu, zahrnuje celé území, jezera a každou další oblast v jezerech a vzdušný prostor, kde Rwanda může, v souladu s mezinárodním právem, vykonávat svrchovaná práva nebo jurisdikci;

b) výraz „Česká republika“ označuje území České republiky, na kterém jsou, podle českých právních předpisů a v souladu s mezinárodním právem, vykonávána svrchovaná práva České republiky;

c) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují, podle souvislosti, Českou republiku nebo Rwandu;

d) výraz „osoba“ zahrnuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob;

e) výraz „společnost“ označuje jakoukoliv právnickou osobu nebo jakéhokoliv nositele práv považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;

f) výraz „podnik“ se vztahuje k vykonávání jakékoliv činnosti;

g) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují, podle souvislosti, podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu a podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;

h) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu lodí nebo letadlem provozovanou podnikem jednoho smluvního státu, vyjma případů, kdy je loď provozována nebo letadlo provozováno pouze mezi místy v druhém smluvním státě;

i) výraz „příslušný úřad“ označuje:

(i) ve Rwandě, ministra odpovědného za finance nebo zmocněného zástupce tohoto ministra;

(ii) v České republice, ministra financí nebo zmocněného zástupce tohoto ministra;

j) výraz „státní příslušník“ označuje:

(i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;

- (ii) každou právnickou osobu nebo sdružení zřízenou nebo zřízené podle právních předpisů platných v některém smluvním státě;
 - k) výraz „činnost“ zahrnuje, ale není omezen na, vykonávání svobodného povolání a jiných činností nezávislého charakteru.
2. Pokud jde o provádění ustanovení Smlouvy v jakémkoliv čase některým ze smluvních států, bude mít každý výraz, který v ní není definován, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad, takový význam, jenž mu náleží v tomto čase podle právních předpisů tohoto státu pro účely daní, na které se Smlouva vztahuje, přičemž jakýkoliv význam podle používaných daňových zákonů tohoto státu bude převažovat nad významem daným výrazu podle jiných právních předpisů tohoto státu.

Článek 4

REZIDENT

1. Výraz „rezident smluvního státu“ označuje pro účely této smlouvy každou osobu, která je podle právních předpisů tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa založení, místa hlavního vedení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria, a rovněž zahrnuje tento stát nebo jakýkoliv nižší správní útvar nebo místní úřad tohoto státu. Tento výraz však nezahrnuje žádnou osobu, která je podrobena zdanění v tomto státě pouze z důvodu příjmu ze zdrojů v tomto státě.
2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států, bude její postavení určeno následovně:
 - a) tato osoba se považuje za rezidenta pouze toho státu, ve kterém má k dispozici stálý byt; jestliže má tato osoba k dispozici stálý byt v obou státech, považuje se za rezidenta pouze toho státu, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);
 - b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů, nebo jestliže tato osoba nemá k dispozici stálý byt v žádném státě, považuje se za rezidenta pouze toho státu, ve kterém se obvykle zdržuje;
 - c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, považuje se za rezidenta pouze toho státu, jehož je státním příslušníkem;
 - d) jestliže je tato osoba státním příslušníkem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.
3. Jestliže osoba, jiná než osoba fyzická, je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států, budou se příslušné úřady smluvních států snažit určit vzájemnou dohodou smluvní stát, u něhož se bude mít za to, že je tato osoba pro účely Smlouvy rezidentem, berouce do úvahy místo jejího hlavního vedení, místo, kde byla založena či jinak právně ustavena, a jakékoliv další významné faktory. Pokud taková dohoda nebude nalezena, tato osoba nebude oprávněna k jakékoliv daňové úlevě nebo daňovému osvobození, která je stanovena nebo které je stanoveno touto smlouvou.

Článek 5

STÁLÁ PROVOZOVNA

1. Výraz „stálá provozovna“ označuje pro účely této smlouvy trvalé místo k výkonu činnosti, jehož prostřednictvím je zcela nebo zčásti vykonávána činnost podniku.
2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu;
- f) sklad;
- g) farmu, plantáž nebo jiné místo, kde jsou vykonávány zemědělské, lesnické nebo podobné činnosti;
- h) místo prodeje.

3. Výraz „stálá provozovna“ rovněž zahrnuje:

- a) staveniště, stavební, montážní nebo instalační projekt nebo jakýkoliv dozor s tím spojený, avšak pouze pokud takové staveniště, projekt nebo dozor trvá déle než šest měsíců;
- b) poskytování služeb, včetně poradenských nebo manažerských služeb, podnikem jednoho smluvního státu nebo prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracovníků najatých podnikem pro tento účel, avšak pouze pokud činnosti takového charakteru trvají na území druhého smluvního státu po jedno nebo více období přesahující v úhrnu šest měsíců v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období.

4. Pro účely ustanovení odstavce 3 se považují činnosti vykonávané podnikem sdruženým s druhým podnikem za činnosti vykonávané podnikem, s nímž je podnik sdružen, jestliže dané činnosti

- a) jsou v zásadě stejné jako činnosti tam vykonávané posledně zmíněným podnikem a
- b) se týkají stejného projektu nebo operace,

s výjimkou případů, kdy jsou tyto činnosti vykonávány ve stejné době. Pro účely tohoto odstavce se podniky považují za sdružené, jestliže se podnik podílí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo kapitálu druhého podniku, nebo tytéž osoby se podílejí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo kapitálu obou podniků.

5. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze za účelem uskladnění nebo vystavení zboží patřícího podniku;
- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění nebo vystavení;
- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé místo k výkonu činnosti, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé místo k výkonu činnosti, které se udržuje pouze za účelem vykonávání jakékoliv jiné činnosti pro podnik;
- f) trvalé místo k výkonu činnosti, které se udržuje pouze k vykonávání jakéhokoliv spojení činností uvedených v písmenech a) až e),

pokud taková činnost nebo, v případě písmene f), celková činnost trvalého místa k výkonu činnosti je přípravného nebo pomocného charakteru.

6. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osoba - jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 8 - jedná ve smluvním státě na účet podniku a má a obvykle vykonává oprávnění uzavírat smlouvy jménem podniku, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v tomto státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 5, které, pokud by byly vykonávány prostřednictvím trvalého místa k výkonu činnosti, by nezakládaly z tohoto trvalého místa k výkonu činnosti stálou provozovnu podle ustanovení tohoto odstavce.
7. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku se má za to, že, nejde-li o výkon zajišťovací činnosti, pojišťovna jednoho smluvního státu má stálou provozovnu v druhém smluvním státě, pokud vybírá pojistné na území tohoto druhého státu nebo pojišťuje rizika, která se tam nacházejí, prostřednictvím osoby jiné než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 8.
8. Nemá se za to, že podnik jednoho smluvního státu má stálou provozovnu ve druhém smluvním státě jenom proto, že v tomto druhém státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jakéhokoliv jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti. Avšak jestliže činnosti takového zástupce jsou zcela nebo téměř zcela věnovány zájmům tohoto podniku a jiných podniků, které jsou jím ovládány nebo které mají podíl na jeho ovládní, nebude tento zástupce považován za nezávislého ve smyslu tohoto odstavce.
9. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která je rezidentem druhého smluvního státu nebo která v tomto druhém státě vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny, nebo jinak), neučiní sama o sobě z kterékoliv této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

PŘÍJMY Z NEMOVITÉHO MAJETKU

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství nebo lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.
2. Výraz „nemovitý majetek“ má takový význam, jenž mu náleží podle právních předpisů smluvního státu, v němž je daný majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, užívací právo k nemovitému majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platby za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů. Lodě a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.
3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy pobírané z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.
4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku.

Článek 7

ZISKY PODNIKŮ

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny ve druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat:
 - a) této stálé provozovně, nebo
 - b) prodejem zboží v tomto druhém státě, které je stejného nebo podobného druhu jako zboží prodávané prostřednictvím této stálé provozovny.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se, s výhradou ustanovení odstavce 3, v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, kterých by byla mohla dosáhnout, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.
3. Při stanovení zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady vynaložené pro účely činnosti stálé provozovny, včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve smluvním státě, v němž je stálá provozovna umístěna, či jinde. Avšak takový odpočet se nepovolí u částek, pokud nějaké budou, placených (jinak než proti proplacení skutečných výdajů) stálou provozovnou ústředí podniku nebo jakékoliv jiné z jeho kanceláří ve formě licenčních poplatků, odměn nebo jiných podobných plateb náhradou za užití patentů nebo jiných práv nebo ve formě provize za zvláštní poskytnuté služby nebo za řídicí služby nebo, vyjma případu bankovního podniku, ve formě úroků z peněz půjčených stálé provozovně. Podobně se nezohlední při stanovení zisků stálé provozovny částky účtované (jinak než proti proplacení skutečných výdajů) stálou provozovnou ústředí podniku nebo jakékoliv jiné z jeho kanceláří ve formě licenčních poplatků, odměn nebo jiných podobných plateb náhradou za užití patentů nebo jiných práv nebo ve formě provize za zvláštní poskytnuté služby nebo za řídicí služby nebo, vyjma případu bankovního podniku, ve formě úroků z peněz půjčených ústředí podniku nebo jakékoliv jiné z jeho kanceláří.
4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nic v odstavci 2 nevylučuje, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením. Použitý způsob rozdělení musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.
5. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.
6. Zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.
7. Jestliže zisky zahrnují části příjmů, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

MEZINÁRODNÍ DOPRAVA

1. Zisky, které pobírá podnik smluvního státu z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě, podléhají zdanění jen v tomto státě.
2. Pro účely tohoto článku a bez ohledu na ustanovení článku 12, zisky z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě zahrnují:
 - a) zisky z pronájmu lodí nebo letadel bez posádky a
 - b) zisky z používání, údržby nebo pronájmu kontejnerů (včetně přívěsů a souvisejícího zařízení pro přepravu kontejnerů) používaných pro přepravu zboží,

pokud je takový pronájem nebo takové používání, údržba nebo pronájem, podle toho, o jaký případ jde, nahodilý ve vztahu k provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě.

3. Ustanovení odstavce 1 platí rovněž pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9

SDRUŽENÉ PODNIKY

1. Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo kapitálu podniku druhého smluvního státu, nebo
- b) tytéž osoby se podílejí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo kapitálu podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které sjednaly nebo jim byly uloženy, a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi nezávislými podniky, mohou jakékoliv zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

2. Jestliže jeden smluvní stát zahrne do zisků podniku tohoto státu - a následně zdaní - zisky, které podniku druhého smluvního státu byly zdaněny v tomto druhém státě, a zisky takto zahrnuté jsou zisky, které by byly docíleny podnikem prvně zmíněného státu, kdyby podmínky sjednané mezi oběma podniky byly takové, jaké by byly sjednány mezi nezávislými podniky, upraví tento druhý stát přiměřeně částku daně tam uložené z těchto zisků. Při stanovení této úpravy se přihlédne k ostatním ustanovením této smlouvy a, bude-li to nutné, příslušné úřady smluvních států se za tím účelem vzájemně poradí.
3. Ustanovení odstavce 2 se nepoužijí, jestliže soudní, správní nebo jiné právní řízení vedlo ke konečnému rozhodnutí, že díky jednání, které dalo vzniknout úpravě zisků podle odstavce 1, je jeden ze zúčastněných podniků podroben trestu souvisejícímu s podvodem, hrubou nedbalostí nebo vědomým zanedbáním.

Článek 10

DIVIDENDY

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem jednoho smluvního státu, rezidentu druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.
2. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem jednoho smluvního státu, však mohou být rovněž zdaněny v tomto státě, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník dividend je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 10 procent hrubé částky dividend.

Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společnosti, z nichž jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje příjmy z akcií nebo jiných práv (s výjimkou pohledávek) s podílem na zisku, jakož i jiné příjmy, které jsou podrobeny stejnému daňovému režimu jako příjmy z akcií podle právních předpisů smluvního státu, jehož je společnost, která rozdělí zisk nebo provádí platbu, rezidentem.
4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, jehož je rezidentem společnost vyplácející dividendy, svoji činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stále provozovně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7.
5. Jestliže společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže jsou tyto dividendy vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se

dividendy vyplácejí, se skutečně váže ke stálé provozovně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů majících zdroj v tomto druhém státě.

Článek 11

ÚROKY

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.
2. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě však mohou být rovněž zdaněny v tomto státě, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník úroků je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 10 procent hrubé částky úroků.
3. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 2 zdanění jen ve druhém smluvním státě, jestliže jsou tyto úroky skutečně vlastněny:
 - a) vládou druhého státu, včetně jakéhokoliv nižšího správního útvaru nebo místního úřadu tohoto státu, centrální bankou druhého státu nebo jakoukoli institucí, která je vlastněna nebo ovládána touto vládou, jestliže smyslem existence takové instituce je podpora investic nebo exportu;
 - b) rezidentem druhého státu v souvislosti s jakoukoli půjčkou nebo jakýmkoliv úvěrem, která je zaručena, nebo který je zaručen vládou druhého státu, včetně jakéhokoliv nižšího správního útvaru nebo místního úřadu tohoto státu, centrální bankou druhého státu nebo jakoukoli finanční institucí, která je vlastněna nebo ovládána touto vládou, jestliže smyslem existence takové instituce je podpora investic nebo exportu.
4. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu, at zajištěných, či nezajištěných zástavním právem na nemovitosti a majících či nemajících právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště, příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů, včetně prémie a výher, které se vážou k těmto cenným papírům, obligacím nebo dluhopisům. Penále ukládané za pozdní platbu se nepovažuje za úroky pro účely tohoto článku. Výraz „úroky“ nezahrnuje žádnou část příjmu, která je považována za dividendu podle ustanovení článku 10 odstavce 3.
5. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, svoji činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stálé provozovně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7.
6. Úroky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je rezident tohoto státu. Jestliže však plátcem úroků, at je, nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu, ve spojení s níž došlo k zadlužení, z něhož jsou úroky placeny, a tyto úroky jdou k tíži takové stálé provozovny, mají tyto úroky zdroj v tom státě, ve kterém je stálá provozovna umístěna.
7. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje, v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátcem se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka plateb, která jí přesahuje, bude v tomto případě zdaněna v souladu s právními předpisy každého smluvního státu, s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

LICENČNÍ POPLATKY A POPLATKY ZA TECHNICKÉ SLUŽBY

1. Licenční poplatky a poplatky za technické služby mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.
2. Licenční poplatky a poplatky za technické služby mající zdroj v jednom smluvním státě však mohou být rovněž zdaněny v tomto státě, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků nebo poplatků za technické služby je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 10 procent hrubé částky licenčních poplatků nebo poplatků za technické služby.
3.
 - a) Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití jakéhokoliv autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému, včetně kinematografických filmů, nebo filmů, pásek a jiných prostředků obrazové nebo zvukové reprodukce, jakéhokoliv patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo postupu, nebo jakéhokoliv průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení, nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.
 - b) Výraz „poplatky za technické služby“ použitý v tomto článku označuje jakoukoliv platbu za jakoukoliv službu technického, poradenského nebo manažerského charakteru, avšak nezahrnuje platby za služby uvedené v člancích 8, 14, 15, 16 a 18. Výraz rovněž nezahrnuje platby uskutečněné fyzickou osobou za služby poskytnuté za účelem osobní potřeby fyzické osoby a platby za výuku uskutečněné vzdělávacím institucím nebo vzdělávacími institucemi.
4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků nebo poplatků za technické služby, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky nebo poplatky za technické služby zdroj, svoji činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, a jestliže právo, majetek nebo služba, které dávají vznik licenčním poplatkům nebo poplatkům za technické služby, se skutečně vážou k této stálé provozovně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7.
5. Licenční poplatky a poplatky za technické služby mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je rezident tohoto státu. Jestliže však plátce licenčních poplatků nebo poplatků za technické služby, ať je nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky nebo poplatky za technické služby, a tyto licenční poplatky nebo poplatky za technické služby jdou k tíži takové stálé provozovny, mají tyto licenční poplatky nebo poplatky za technické služby zdroj v tom státě, ve kterém je stálá provozovna umístěna.
6. Jestliže částka licenčních poplatků nebo poplatků za technické služby, které se vztahují k užití, právu, informaci nebo službě, za které jsou placeny, přesahuje, v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátce se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna v souladu s právními předpisy každého smluvního státu, s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

ZISKY ZE ZCIZENÍ MAJETKU

1. Zisky, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6 a umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.
2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stálé provozovny, kterou má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, včetně zisků ze zcizení takové stálé provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem), mohou být zdaněny v tomto druhém státě.
3. Zisky ze zcizení majetku, který je částí provozního majetku podniku smluvního státu a pozůstávajícího z lodí nebo letadel provozovaných tímto podnikem v mezinárodní dopravě nebo z movitého majetku sloužícího k provozování těchto lodí nebo letadel, podléhají zdanění jen v tomto státě.
4. Zisky, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zcizení akcií nebo jiných podílů na společnosti, která je rezidentem druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.
5. Zisky ze zcizení jakéhokoli jiného majetku, než který je uveden v předchozích odstavcích tohoto článku, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, jehož je zcizitel rezidentem.

Článek 14

PŘÍJMY ZE ZAMĚSTNÁNÍ

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 15, 17 a 18 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno ve druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny z něj pobírané zdaněny v tomto druhém státě.
2. Odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z důvodu zaměstnání vykonávaného ve druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže všechny následující podmínky jsou splněny:
 - a) příjemce vykonává zaměstnání ve druhém státě po jedno nebo více období nepřesahující v úhrnu 183 dnů v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v příslušném daňovém roce a
 - b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem druhého smluvního státu, a
 - c) odměny nejdou k tíži stálé provozovny, kterou má zaměstnavatel ve druhém smluvním státě.
3. Do počítání období zmíněných v odstavci 2 písmenu a) se zahrnují následující dny:
 - a) všechny dny fyzické přítomnosti, včetně dní příjezdů a odjezdů, a
 - b) dny strávené mimo stát činnosti, jako jsou soboty a neděle, státní svátky, dovolené a služební cesty přímo spojené se zaměstnáním příjemce v tomto státě, po kterých bylo v činnosti na území tohoto státu pokračováno.
4. Výraz „zaměstnavatel“ zmíněný v odstavci 2 písmenu b) označuje osobu, která má právo na vykonanou práci a která nese odpovědnost a riziko spojené s vykonáváním práce.

5. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku podléhají odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodi nebo letadla, která je provozována nebo které je provozováno v mezinárodní dopravě podnikem smluvního státu, zdanění jen v tomto státě.

Článek 15

TANTIÉMY

Tantiémy a podobné odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako člen správní rady nebo jakéhokoliv jiného obdobného orgánu společnosti, která je rezidentem druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 16

UMĚLCI A SPORTOVCI

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelník, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hudebník nebo jako sportovec z takovýchto jeho osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 7 a 14 zdaněny v tomto druhém státě.
2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou umělci nebo sportovci, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7 a 14 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém jsou činnosti umělce nebo sportovce vykonávány.
3. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí na příjmy pobírané z činností vykonávaných v jednom smluvním státě umělcem nebo sportovcem, který je rezidentem druhého smluvního státu, jestliže návštěva prvně zmíněného státu je zcela financována z veřejných fondů druhého státu nebo jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů. V takovém případě podléhá příjem zdanění jen v tom státě, jehož je umělec nebo sportovec rezidentem.

Článek 17

PENZE A JINÉ PODOBNÉ PLATY

Penze a jiné podobné platy vyplácené rezidentu smluvního státu z důvodu dřívějšího zaměstnání podléhají s výhradou ustanovení článku 18 odstavce 2 zdanění jen v tomto státě.

Článek 18

VEŘEJNÉ FUNKCE

1.
 - a) Platy, mzdy a jiné podobné odměny, jiné než penze, vyplácené jedním smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo útvaru nebo úřadu, podléhají zdanění jen v tomto státě.
 - b) Takové platy, mzdy a jiné podobné odměny však podléhají zdanění jen ve druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto druhém státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu:
 - (i) je státním příslušníkem tohoto státu; nebo
 - (ii) se nestala rezidentem tohoto státu jen z důvodu prokazování těchto služeb.

2.

- a) Jakákoli penze vyplácená jedním smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu nebo vyplácená z fondů, které zřídily, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu nebo útvaru nebo úřadu, podléhá zdanění jen v tomto státě.
- b) Taková penze však podléhá zdanění jen ve druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním příslušníkem tohoto státu.

3. Ustanovení článků 14, 15, 16 a 17 se použijí na platy, mzdy a jiné podobné odměny a na penze za služby prokázané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností vykonávanou některým smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu.

Článek 19

STUDENTI A ŽÁCI

1. Platby, které dostává za účelem úhrady nákladů své výživy, vzdělávání nebo studia student nebo žák, který je nebo bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu byl rezidentem druhého smluvního státu a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem svého vzdělávání nebo studia, nepodléhají zdanění v tomto státě za předpokladu, že takovéto platby plynou ze zdrojů mimo tento stát.
2. Pokud jde o podpory, stipendia a odměny ze zaměstnání, které nebo která nejsou předmětem odstavce 1, bude mít student nebo žák uvedený v odstavci 1, kromě toho, právo v průběhu takového vzdělávání nebo studia na stejná daňová osvobození, úlevy nebo snížení, která nebo které přísluší rezidentům státu, v němž se tento student nebo žák zdržuje.

Článek 20

OSTATNÍ PŘÍJMY

Části příjmů rezidenta jednoho smluvního státu, které nejsou výslovně uvedeny v předchozích článcích této smlouvy, podléhají zdanění jen v tomto státě. Jestliže jsou však takové příjmy pobírány ze zdrojů ve druhém smluvním státě, mohou být tyto příjmy rovněž zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 21

ZAMEZENÍ DVOJÍMU ZDANĚNÍ

1. Ve Rwandě bude dvojímu zdanění zamezeno následovně:

Daň zaplacená rezidentem Rwandy v České republice z příjmu zdanitelného v souladu s ustanoveními této smlouvy v České republice se odečte od daně splatné v souladu s rwandským daňovým zákonem. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne daň splatnou ve Rwandě, která připadá na příjem zdanitelný v České republice.

2. S výhradou ustanovení právních předpisů České republiky týkajících se zamezení dvojímu zdanění, bude dvojímu zdanění v případě rezidenta České republiky zamezeno následovně:

Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do daňového základu, ze kterého se takové daně ukládají, části příjmu, které mohou být v souladu s ustanoveními této smlouvy rovněž zdaněny ve Rwandě, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené ve Rwandě. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne tu část české daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjem, který může být v souladu s ustanoveními této smlouvy zdaněn ve Rwandě.

3. Jestliže je, v souladu s jakýmkoliv ustanovením Smlouvy, příjem pobíraný rezidentem smluvního státu vyňat v tomto státě ze zdanění, tento stát může přesto, při výpočtu částky daně ze zbývajících příjmů tohoto rezidenta, vzít v úvahu vyňatý příjem.

Článek 22

ZÁKAZ DISKRIMINACE

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni ve druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou, zejména s ohledem na rezidenci, ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 vztahuje rovněž na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.
2. Zdanění stále provozovny, kterou má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tytéž činnosti. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu jakékoliv osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.
3. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9 odstavce 1, článku 11 odstavce 7 nebo článku 12 odstavce 6, budou úroky, licenční poplatky, poplatky za technické služby a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu rezidentu druhého smluvního státu odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků takového podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny rezidentu prvně zmíněného státu.
4. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž kapitál je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněn nebo kontrolován jedním nebo více rezidenty druhého smluvního státu, nebudou podrobeny v prvně zmíněném státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny ostatní podobné podniky prvně zmíněného státu.
5. Ustanovení tohoto článku se bez ohledu na ustanovení článku 2 vztahují na daně všeho druhu a pojmenování.

Článek 23

ŘEŠENÍ PŘÍPADŮ DOHODOU

1. Jestliže se osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u ní ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může, bez ohledu na opravné prostředky, které poskytují vnitrostátní právní předpisy těchto států, předložit případ příslušnému úřadu kteréhokoliv smluvního státu. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření vedoucího ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními Smlouvy.
2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit případ vyřešit vzájemnou dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se zamezilo zdanění, které není v souladu se Smlouvou. Jakákoliv dosažená dohoda bude uskutečněna bez ohledu na jakékoliv časové lhůty ve vnitrostátních právních předpisech smluvních států.
3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit vzájemnou dohodou jakékoliv obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo provádění Smlouvy. Mohou rovněž spolu konzultovat za účelem zamezení dvojímu zdanění v případech neupravených ve Smlouvě.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců.

Článek 24

VÝMĚNA INFORMACÍ

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat takové informace, u nichž lze předpokládat, že jsou relevantní ve vztahu k provádění ustanovení této smlouvy nebo ve vztahu k provádění nebo vymáhání vnitrostátních právních předpisů, které se vztahují na daně všeho druhu a pojmenování ukládané jménem smluvních států nebo jejich nižších správních útvarů nebo místních úřadů, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu se Smlouvou. Výměna informací není omezena články 1 a 2.
2. Veškeré informace obdržené smluvním státem podle odstavce 1 budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace získané podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu a budou poskytnuty pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, které jsou uvedeny v odstavci 1, vymáháním nebo trestním stíháním ve věci těchto daní, rozhodováním o opravných prostředcích ve vztahu k těmto daním nebo dozorem výše uvedeného. Tyto osoby nebo úřady použijí tyto informace jen k těmto účelům. Mohou sdělit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v soudních rozhodnutích. Informace obdržené smluvním státem mohou být bez ohledu na výše uvedené použity pro jiné účely, pokud takové informace mohou být použity pro takové jiné účely podle právních předpisů obou států a pokud příslušný úřad státu poskytujícího informace dá souhlas k takovému použití.
3. Ustanovení odstavců 1 a 2 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají smluvnímu státu povinnost:
 - a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy a správní praxi tohoto nebo druhého smluvního státu;
 - b) poskytnout informace, které nemohou být získány na základě právních předpisů nebo v běžném správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;
 - c) poskytnout informace, které by odhalily jakékoliv obchodní, hospodářské, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.
4. Jestliže jsou v souladu s tímto článkem jedním smluvním státem požadovány informace, druhý smluvní stát použije svých opatření zaměřených na získávání informací, aby získal požadované informace, i když tento druhý stát takové informace nepotřebuje pro své vlastní daňové účely. Povinnost obsažená v předchozí větě podléhá omezením odstavce 3, ale v žádném případě nebudou tato omezení vykládána tak, že umožňují smluvnímu státu odmítnout poskytnout informace pouze z toho důvodu, že nemá domácí zájem na takových informacích.
5. Ustanovení odstavce 3 nebudou v žádném případě vykládána tak, že umožňují smluvnímu státu odmítnout poskytnout informace pouze z toho důvodu, že informacemi disponuje banka, jiná finanční instituce, pověřenec nebo osoba, která jedná v zastoupení nebo jako zmocněnec, nebo proto, že se informace vztahují k vlastnickým podílům na osobě.

Článek 25

ČLENOVÉ DIPLOMATICKÝCH MISÍ A KONZULÁRNÍCH ÚŘADŮ

Nic v této smlouvě se nedotýká daňových výsad členů diplomatických misí nebo konzulárních úřadů, které jim přísluší na základě obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 26

NÁROK NA VÝHODY

Jestliže se dá usuzovat, a to s ohledem na všechny relevantní skutečnosti a okolnosti, že získání výhody plynoucí z této smlouvy bylo jedním z hlavních cílů jakéhokoliv opatření nebo jakékoliv transakce přímo nebo nepřímo vedoucího nebo vedoucí k této výhodě, tato výhoda, bez ohledu na jakákoliv jiná ustanovení této smlouvy, nebude poskytnuta ve vztahu k části příjmu, pokud není prokázáno, že poskytnutí této výhody v dané situaci by bylo v souladu s účelem a cílem příslušných ustanovení této smlouvy.

Článek 27

VSTUP V PLATNOST

Smluvní státy si vzájemně diplomatickou cestou oznámí splnění postupů požadovaných jejich vnitrostátními právními předpisy pro vstup této smlouvy v platnost. Smlouva vstoupí v platnost dnem přijetí pozdějšího z těchto oznámení a její ustanovení se budou provádět:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu následujícímu po datu vstupu Smlouvy v platnost, nebo později; a
- b) pokud jde o ostatní daně, na příjmy za každý daňový rok začínající 1. ledna následujícího po datu vstupu Smlouvy v platnost, nebo později.

Článek 28

UKONČENÍ PLATNOSTI

Tato smlouva zůstane v platnosti po dobu neurčitou, avšak každý smluvní stát může diplomatickou cestou ukončit platnost Smlouvy podáním písemné výpovědi druhému smluvnímu státu, a to ne později než 30. června každého kalendářního roku začínajícího alespoň pět let po roce, ve kterém Smlouva vstoupila v platnost. V takovém případě se Smlouva přestane provádět:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu následujícímu po datu obdržení výpovědi, nebo později; a
- b) pokud jde o ostatní daně, na příjmy za každý daňový rok začínající 1. ledna následujícího po datu obdržení výpovědi, nebo později.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno v Kigali dne 2. května 2023 ve dvou původních vyhotoveních v anglickém jazyce.

Za Českou republiku

Za Rwandskou republiku

Martin Klepetko v. r.

Vincent Biruta v. r.

**mimořádný a zplnomocněný velvyslanec
České republiky ve Rwandské republice**

**ministr zahraničních věcí a mezinárodní
spolupráce**

Příloha č. 2

Znění mezinárodní smlouvy v rozhodném jazyce